

I overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1, foreslås det i § 1, stk. 5, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at loven ikke finder anvendelse på visse udstedere af elektroniske penge. Som et eksempel på en tæt finansiel eller forretningsmæssig forbindelse til udstederen, kan nævnes en fælles markedsførings- eller distributionsordning. Den foreslåede bestemmelse svarer stort set til bagatelgrænsen i lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort.

Udstedere af elektroniske penge, som loven ikke finder anvendelse for, jf. § 1, stk. 5, skal i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 3, årligt redegøre for deres aktiviteter, jf. lovforslagets § 1, stk. 6.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at udstedere af elektroniske penge sammen med pengeinstitutter er eneberettigede til at udøve virksomhed i form af udstedelse af elektroniske penge. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 1, stk. 4.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at udstedere af elektroniske penge ikke må udstede elektroniske penge med en højere værdi end 300 EUR. Bestemmelsen er ikke direktivstyret. Bestemmelsen indeholder en ændring i forhold til de gældende regler i lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, der havde en grænse på kr. 1.000. Grænsen på 300 EUR vil blive hævet i takt med udviklingen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med at elektroniske penge ifølge direktivet skal betragtes som en erstatning for mønter og sedler, som lagres på et elektronisk medium, f.eks. et chipkort eller en computers hukommelse, og som normalt er beregnet til elektronisk betaling af mindre beløb.

Hvis grænsen bliver overskredet vil beløbet blive betragtet som et indlån efter bank- og sparekasseloven § 1, stk. 5. Eftersom pengeinstitutter sammen med staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i bank- og sparekasselovens §§ 6 a eller 6 c, er eneberettigede til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån, vil en overskridelse af grænsen på 300 EUR således kunne medføre, at en udsteder af elektroniske penge overtræder bank- og sparekasselovens § 1, stk. 5.

Til § 4

I § 4, som gennemfører direktivets artikel 1, stk. 5, littera a og b, afgrænses udstedere af elektroniske penges virksomhedsområde. Som eksempler på levering

af nært forbundne tjenester af finansiel eller anden art, kan nævnes administration af elektroniske penge gennem udførelse af driftsmæssige og andre accessoriske funktioner i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge, samt udstedelse og administration af andre betalingsmidler. Udstedere af elektroniske penge kan ikke yde kredit.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at udstedere af elektroniske penge ikke må besidde kapitalandele i andre selskaber, medmindre disse selskaber udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 1, stk. 5, sidste pkt. Bestemmelsen skal sikre, at udstedere af elektroniske penge ikke indirekte komme til at drive eller have en risiko i forbindelse med virksomhed, der ikke er omfattet af § 4.

Til § 6

I § 6 som gennemfører direktivets artikel 3, foreslås det, at ihændeoveren af elektroniske penge i gyldighedsperioden og i op til et år efter gyldighedsperiodens udløb kan anmode udstederen om at få restbeløbet indløst. Bestemmelsen går videre end den hidtil gældende bestemmelse om genindløselighed i § 9, stk. 2 i lov om visse betalingsmidler, der alene giver brugeren mulighed for at kræve refusion efter gyldighedsperiodens udløb og i op til et år efter gyldighedsperiodens udløb. Betingelserne for genindløselighed skal klart fremgå af aftalen mellem udstederen og ihændeoveren. Udstederen kan bestemme, at elektroniske penge med en værdi på under 25 kr. ikke kan genindløses. Bestemmelsen gælder for udstedere af elektroniske penge, der er omfattet af loven, jf. forslagens § 1, stk. 2, og pengeinstitutter, der udsteder elektroniske penge.

Til kapitel 2

Stiltelse m.m.

Til § 7

§ 7 om minimumskapitalen gennemfører direktivets artikel 4, stk. 1, 1. pkt. og er i overensstemmelse med bank- og sparekasselovens § 3, 2.-4. pkt. Bestemmelsen skal sikre, tilstedeværelsen af en minimumskapital til dækning af de tilgodehavender som indehavere af elektroniske penge samt de forretningsdrivende måtte have.